

Kurator Michael Pickering på National Gallery i Canberra er helt forgabt i norske skakbrikker fra 1100-tallet.

Australien. Hovedstaden Canberra er ikke nær så kendt som Melbourne, Sydney og Adelaide. Men man kan sagtens få en uge til at gå i byen, der får flere og flere markante attraktioner

Tekst og foto: **Simon Staun**, sim@jfmmedia.dk

Få kilometer uden for Canberra kan man se store flokke af vilde kænguruer. Nogle af dem er mærkede, så man kan spore deres færden.

Canberra er bedre end sit rygte

Det australske parlament

Parlamentet i Australien er det eneste i verden, man kan flyve hen over uden at risikere at blive skudt ned. Men man bør også få en guidet rundvisning indenfor i det gigantiske kompleks, der har kostet fem milliarder kroner at bygge. Parlamentet blev indviet af dronning Elizabeth 2 9. maj 1988, og det kræver nærmest kompas at finde rundt i de 4700 rum fordelt på 250.000 kvadratmeter.

Når man står tilpas langt fra det, kan man se, at formen ligner en boomerang. Og indenfor er der bunkevis af referencer til aboriginal-kulturen og det australske landskab.

Vores tyske guide kender samtlige detaljer om arkitekturen og historien og kan opremse en endeløs række af australske premierministre, som de fleste danske med stor sandsyn-

Det vrirler med skolebørn i det australske parlament, som har 4700 rum. På en rundvisning ser man måske 50 af dem.

lighed kun kender en enkelt eller to af. Hvis så mange. Det er dog sjovt at høre anekdoter om de mest udskøjende ministre. Politikere i Australien holder sig ikke tilbage, når det kommer til skandaler.

Det vælter rundt med uniformerede skole-

klasser, der har et obligatorisk besøg i Parliament House. De ser - som skoleelever nu skal på ekskursion - lettere modløse ud, men det er der faktisk ingen grund til. En rundvisning er den oplagte og perfekte indgang til et besøg i Australien.

National Gallery of Australia

Ligesom parlamentet er National Gallery et must. Uden at overdrive kunne man snildt bruge to-tre dage på de mange permanente udstillinger og særudstillingerne, der under dette besøg var en exceptionel flot udstilling med 100 udvalgte kunstværker fra British Museum.

Men man bør starte med udstillingen om aboriginalerne. Det er en øjenåbner af rang. For sjældent har jeg været så uvidende og fordomsfuld.

Guiden Sarah fortæller, at det eksempelvis kun var en meget lille del af aboriginal-stammerne, der brugte boomerang eller didgeridoo. Jeg troede, at alle brugte dem. Men når man ser på et kort over Australien og finder ud af, at der, inden de første vesterlændinge kom, blev talt flere end 400 sprog, giver det mening, at redskaber og traditioner har varieret.

Man kan også lære om de britiske "tilflyttere", og hvordan de formede det enorme land med deres tilstedeværelse og ikke mindst i kraft af de invasive dyr og planter, de medbragte.

Blandt andet kaniner, der på blot 50 år formåede at formere sig og sprede sig over hele kontinentet.

Guiden Sarah fremhæver også en udstilling om berømte australiere og nævner kvinden, der grangiveligt fik stjålet sit barn af en dingo, samt Mary Donaldson.

Jeg kaster mig i stedet over de 100 kunstværker, som jeg er så heldig at få kurator Michael Pickering til at fortælle om. Hans yndlingsobjekt er sjovt nok et norsk sæt skakbrikker fra 1100-tallet.

Jeg fortæller ham om Gundestrupkarret fra min hjemegn og får ham næsten til at smelte.

Nuttede pungdyr

Jeg har sjældent set en voksen mand smile så meget som en svensk mand i min rejsegruppe, da han for første gang ser en kænguru i levende live. Få kilometer fra ambassadekvarteret kan man se store flokke af kænguruer, der lever frit i naturen.

Når man står tæt på en flok med op mod 100 kænguruer, skal man forholde sig relativt roligt. De bryder sig ikke om fremmede, der

kommer alt for tæt på. Og som de fleste har set i Anders And, slår eller sparker de en propper næve eller pote.

Vi lister rundt på behørig afstand og nyder synet af nuttede pungdyr i alle størrelser. Det har sjældent været så smukt at se så mærkelige dyr danse solen i seng. I det hele taget anbefales Canberra som en af de byer i Australien, hvor man kan spotte flest kænguruer.

Jamala Wildlife Lodge

Man kan ikke rejse til Australien uden at se et udvalg af de bizarre og unikke dyr, der fylder kontinentet. I Jamala Wildlife Lodge er der tasmanske djævl, dingoes, emuer og kænguruer. Men ingen koalaer, fortæller guiden som noget af det første, da alle åbenbart efterspørger det nuttede dyr. Der er dog også mange "almindelige" dyr som giraffer, næsehorn, forskellige abearter og brølende løver, som man kan høre i hele parken. Men det er de lokale stjerner, som er mest interessante. Og jeg får lov at fodre en emu med æbletern, hvilket får mig til at føle mig som en lille dreng.

Man kan leje værelser, bungalows og hytter, hvilket navnet også indikerer. Priserne er ikke for børn, men de bliver til gengæld vilde, når de ser de sindssyge hytter, hvor man kan vælge at have en bjørn eller en tiger som nabo. Faktisk er dyrene tættere på end en nabo. Kun et tykt lag plexiglas adskiller gæst og dyr. Man kan ligge i et badekar, mens en bjørn tumler rundt få centimeter fra ruden. Det er

Der er også "almindelige" dyr på Jamala Wildlife Lodge.

wildt. Rocksangeren Alice Cooper, der er dyrelsker, har boet i hytten med tigreren. Hvor ellers. En overnatning på de billigste værelser koster 5000 kroner, men så får man også lov at gå alene rundt flere steder blandt dyrene om aftenen. Dog ikke inde hos loverne eller andre af de dyr, der kan skade, forgifte eller spise gæsterne.

Der er masser af underholdning for børnene på Floriade, da man har luret, at de ikke kigger på blomster i timevis.

Farvestrålende Floriade

Canberra er kendt for sin blomsterfestival, der trækker op mod 500.000 gæster til årligt. Og selv om man knap kan kende forskel på en valmue og en tulipan, er parken så farverig, at man ikke kan undgå at blive imponeret. Festivalen er inspireret af hollandske blomsterparker og holdes i september og oktober, hvor det som bekendt er forår i Australien.

Festivalen var egentlig tænkt som en engangsforestilling i 1988, hvor parlamentet blev indviet, og byen fejrede 75-års fødselsdag. Men succesen var så overvældende, at man besluttede at fortsætte. Floriade er ble-

vet den sydlige halvkugles største blomsterfestival i forhold til besøgstallet og antallet af blomster. Mere end en million tulipanløg skal placeres i enorme mønstre, som varierer fra år til år alt efter tema.

Det er gratis at komme ind, og de par timer, jeg er der, nyder jeg musikken fra lokale skoleorkestre, som spiller Elton John-, The Beatles- og Tom Jones-sange fra den store, centrale scene.

Der er også et lille tivoli med karrusel, parrisherjul og andre løjer, som kan lokke børnene med.